

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členov Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci žalobcu: **JUDr. I.**, bytom K., proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru Trenčín, Krajský dopravný inšpektorát**, Jilemnického č. 1, Trenčín, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRP-KDI-P-83/2010 zo dňa 20.7.2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/96/2010-85 zo dňa 20.4.2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. k. 11S/96/2010-85 zo dňa 20.4.2011 **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku toho rozhodnutia zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia č. KRP-KDI-P-83/2010 zo dňa

20.7.2010, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu, Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Považskej Bystrici č. p. ORP-DIPB-SK-100/2010 zo dňa 11.5.2010 o uznaní žalobcu vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. h/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) a uložení sankcií vo forme pokuty podľa § 22 ods. 2 zákona o priestupkoch vo výške 150 eur a zákazu viesť motorové vozidlo na dobu 4 mesiacov. O trovách konania krajský súd rozhodol tak, že žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Krajský súd tak rozhodol potom, čo dospel k záveru, že správne orgány dostatočne a spoľahlivo zistili skutkový stav a vyvodili z neho správny právny záver. Námietky žalobcu považoval krajský súd za účelové, právne irelevantné a nespôsobilé zvrátiť závery žalovaného. Uviedol, že žalobca je právnik, dlhoročný vodič, mal už viac priestupkov a preto mu nemožno uveriť, že nemá vedomosti o blokovom konaní, že mu nebolo policajtkou vysvetlené, že ak priestupok uznáva, pokutu môže zaplatiť aj dodatočne. Ďalej poukázal na to, že si sám dojednal termín ústneho pojednávania, keďže na vytýčený termín sa dostaviť nemohol, no napriek tomu sa ani tento druhý termín nedostavil; preto bol priestupok prejednaný v jeho neprítomnosti. Podľa názoru krajského súdu žalobca nebol ukrátený na svojich právach, pretože sa mohol k veci vyjadriť, aj navrhnúť dôkazy, mohol tak urobiť už do zápisnice spísanej na mieste (na jej vyhotovenie však nepočkal), prípadne písomne alebo aj ústne na pojednávaní, ak by sa bol dostavil. Krajský súd postoj žalobcu k veci hodnotil aj z toho pohľadu, že hoci mu bol právoplatne uložený zákaz riadiť motorové vozidlo, žalobca vodičský preukaz neodovzdal a naďalej vozidlo riadil, a to aj v zahraničí. K sankciám krajský súd uviedol, že tieto boli uložené v rámci zákonného rozpätia, na spodnej hranici a v správnom rozhodnutí boli riadne odôvodnené.

Proti rozsudku podal žalobca odvolanie a žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zmenil tak, že sa rozhodnutie žalovaného i prvostupňového správneho orgánu zrušujú a vracajú na ďalšie konanie. Jeho odvolanie bolo postavené v podstate na dvoch dôvodoch a to nedostatky pri predvolaní na ústne prejednanie priestupku a z toho vyplývajúce porušenie jeho procesných práv, keďže mu bolo podľa jeho názoru odňaté právo vyjadriť sa ku skutku a navrhovať dôkazy; druhým bol tvrdený zmätočný postup členky dopravnej hliadky potom, čo bolo jeho vozidlo zastavené. Tvrdil, že do správy o objasňovaní priestupku sa vyjadriť

nemohol, pretože policajtku mu vrátila doklady, z čoho on usúdil, že konanie bolo takto ukončené a v tom čase žiadnu zápisnicu vyhotovenú nemali. Opätovne poukazoval na to, že rýchlosť prekročil z dôvodu, že vychádzal z problémovej križovatky a chcel ju v čase maximálnej vyťaženia prejsť čo najrýchlejšie a tiež na to, že sa ponáhlal k svojej matke, ktorá mu telefonicky oznámila, že má zdravotné ťažkosti. V ďalšom žalobca obšírne a podrobne opísal konanie o obnove konania a skutočnosti týkajúce sa jeho sťažností a ich vybavenia.

Žalovaný správny orgán vo vyjadrení k odvolaniu zotrval na svojom stanovisku o zákonnosti správneho rozhodnutia a navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 OSP v spojení s § 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 OSP a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z.) dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Rozsudok verejne vyhlásil dňa 28.2.2012 po tom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 OSP).

Z obsahu spisu krajského súdu, ktorého súčasťou bol aj administratívny spis žalovaného, vyplýva, že žalobca dňa 29.3.2010 v čase o 11.07 hod. viedol osobné motorové vozidlo značky Jeep Commander EČV P. po Okružnej ulici, v smere od Lánskej ulice na železničnú stanicu, pričom maximálnu povolenú rýchlosť 50 km/h prekročil o 17 km/h; nameraná mu bola rýchlosť 67 km/h. Týmto konaním sa dopustil priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. h/ zákona o priestupkoch.

Okresný dopravný inšpektorát Okresného riaditeľstva Policajného zboru Považská Bystrica predvolal žalobcu na ústne pojednávanie dňa 29.4.2010 o 9.00 hod. Z predvolania je zrejmé, že žalobca bol riadne poučený o možnosti prejednať priestupok v jeho neprítomnosti za podmienok zmysle § 45 ods. 1 SP. Predvolanie bolo doručené žalobcovi dňa 20.4.2010.

Z úradného záznamu zo dňa 27.4.2010 vyplýva, že žalobca sa telefonicky ospravedlnil a oznámil, že sa pojednávania dňa 29.4.2010 zúčastniť nemôže, dohodol si preto nový termín, a to 11.5.2010, 10.00 hod. Z dôvodu telefonického dohovoru nebolo žalobcovi doručené písomné predvolanie na dohodnutý termín pojednávania. Žalovaný prejednal priestupok žalobcu v jeho neprítomnosti, pretože žalobca sa v takto dohodnutý čas nedostavil.

Rozhodnutím č. p. ORP-DIPB-SK-100/2010 zo dňa 11.5.2010 prvostupňový orgán uznal žalobcu vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. h/ zákona o priestupkoch a uložil mu za to pokutu vo výške 150 eur a zákaz viesť vozidlo po dobu 4 mesiacov.

V odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu žalobca nepoprel, že povolenú rýchlosť prekročil, avšak uviedol, že za tento priestupok mal zaplatiť pokutu vo výške 40 eur a že sa priestupku dopustil neúmyselne, pretože na križovatke bola v tom čase neprehľadná situácia a pri výjazde z bočnej cesty musel rýchlosť prekročiť, aby križovatku opustil čo najrýchlejšie. Navyše sa ponáhlal k svojej matke, ktorá mu telefonicky oznámila, že má zdravotné problémy, čo podľa neho napĺňalo znaky krajnej núdze. Hliadke oznámil, že pri sebe mal len cca 20 eur, táto mu vrátila vodičský preukaz a mohol pokračovať v jazde. Uviedol, že telefonicky dohodnutý termín pojednávania si nezapamätal a došiel na ODI až v popoludňajších hodinách, keď jeho priestupok už bol prejednaný. Žiadosť o nové prejednanie v jeho prítomnosti bola odmietnutá. V odvolaní namietal výšku sankcií, ktoré považoval aj vzhľadom na svoju životnú a pracovnú pozíciu za neprimerane prísne. Poukazoval na to, že je vodičom približne 40 rokov a bez nehôd odjazdil asi 750 000 km ako i na skutočnosť, že pre svoj výkon práce nevyhnutne potrebuje používať vozidlo.

Žalovaný v napadnutom rozhodnutí, ktorým potvrdil prvostupňové správne rozhodnutie, konštatoval, že k spáchaniu priestupku došlo tak, ako bolo ustálené v prvostupňovom konaní, sankcie boli uložené v súlade so zákonom s prihliadnutím na osobu páchatela, závažnosť priestupku, ako i na to, že žalobca za obdobný priestupok bol od roku 2004 postihnutý už päťkrát, pričom odvolacie dôvody žalobcu nemožno akceptovať vzhľadom na zistený a potvrdený stav veci. K námietke žalobcu v súvislosti s telefonicky dohodnutým termínom prejednania priestupku uviedol, že tento si dohodol sám žalobca a skutočnosť, že si nezapamätal dohodnutý čas, nemožno hodnotiť ako závažný dôvod

neúčasti na pojednávaní; o následku nedostavenia sa na pojednávanie bol poučený jednak v písomnom predvolaní na prvý termín a jednak aj telefonicky, čo vyplýva z úradného záznamu o dohodnutí nového termínu pojednávania.

Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov vodič smie v obci jazdiť rýchlou najviac 50 km/h, a ak ide po diaľnici v obci alebo po rýchlostnej ceste v obci, najviac 90 km/h.

Podľa § 22 ods. 1 písm. h/ zákona o priestupkoch priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto ako vodič motorového vozidla prekročí rýchlosť ustanovenú v osobitnom predpise alebo prekročí rýchlosť ustanovenú dopravnou značkou alebo dopravným zariadením,

V zmysle § 51 zákona o priestupkoch sa na konanie o priestupkoch vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní (Správny poriadok), ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak.

Podľa § 74 ods. 1 zákona o priestupkoch o priestupku koná správny orgán v prvom stupni ústne pojednávanie. V neprítomnosti obvineného z priestupku možno vec prejednať len vtedy, ak sa odmietne dostaviť na ústne pojednávanie, hoci bol riadne predvolaný, alebo sa nedostaví bez náležitého ospravedlnenia alebo bez dôležitého dôvodu.

Podľa § 34 ods. 1 Správneho poriadku na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka (ods. 2). Účastník konania je povinný navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe (ods. 3). Vykonávanie dôkazov patrí správnejmu orgánu (ods. 4). Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (ods. 5).

Podľa § 22 ods. 2 zákona za priestupok podľa odseku 1 písm. e), g) až i) možno uložiť pokutu od 150 eur do 800 eur a zákaz činnosti do troch rokov.

Podľa § 12 ods. 1 zákona o priestupkoch pri určení druhu sankcie a jej výmery sa prihliadne na závažnosť priestupku, najmä na spôsob jeho spáchania a na jeho následky, na okolnosti, za ktorých bol spáchaný, na mieru zavinenia, na pohnútky a na osobu páchatel'a, ako aj na to, či a akým spôsobom bol za ten istý skutok postihnutý v kárnom alebo disciplinárnom konaní.

V správnom súdnictve sa súd pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej právnej veci v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádzal, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Súd pri preskúvaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis. Pre súd je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia.

V konaní nebolo sporné, že žalobca sa priestupku dopustil tak, ako to bolo ustálené správnymi orgánmi. Žalobca konanie kladené mu za vinu ani nepopieral. Namietal však nezákonnosť procesu správnych orgánov, ktorá mala spočívať v porušení jeho práv v súvislosti s predvolaním na ústne pojednávanie a v rozhodnutí bez jeho účasti a postup dopravnej hliadky pri zastavení jeho vozidla po nameraní prekročenia rýchlosti.

Odvolačí súd zhodne ako súd prvého stupňa v postupe správnych orgánov nezistil žiadne pochybenia. Žalobca bol riadne predvolaný na ústne pojednávanie, predvolanie prevzal a v ňom bol zároveň poučený o následku prejednávania priestupku v jeho neprítomnosti, ak sa na pojednávanie bez ospravedlnenia alebo vážneho dôvodu neustanoví. Žalobca sa síce telefonicky ospravedlnil z určeného termínu, čo správny orgán akceptoval, zároveň si však dohodol telefonicky iný termín pojednávania a na tento sa nedostavil bez ďalšieho ospravedlnenia. Skutočnosť, že si nezapamätal čas pojednávania (ktorý si sám dohodol), nemožno považovať za dôležitý dôvod, pre ktorý by mal byť opätovne ospravedlnený z pojednávania a ktorý by prípadne odôvodňoval nové prejednanie veci v jeho prítomnosti. (Ak si nebol istý dohodnutým časom, nič mu nebránilo kedykoľvek si tento opätovne telefonicky overiť.) Predvolanie na ústne pojednávanie v priestupkovom konaní je upravené v Správnom poriadku, v zmysle ktorého nie je stanovená žiadna osobitná forma, akou sa má

predvolanie realizovať. Predvolanie alebo prípadnú zmenu termínu pojednávania možno dohodnúť aj telefonicky či iným spôsobom (zákon to nevylučuje), je však potrebné vykonať o tom záznam. V administratívnom spise sa takýto záznam nachádza a aj z neho je jednoznačne preukázané, že žalobca mal vedomosť o novom termíne a bol aj riadne poučený v zmysle § 74 ods. 1 zákona o priestupkoch. Za takýchto okolností postupoval prvostupňový správny orgán v súlade so zákonom a svojim postupom mu neodňal jeho právo vyjadriť sa k veci a navrhnúť dôkazy. V správnom (teda aj v priestupkovom) konaní sa predpokladá súčinnosť účastníkov konania so správnym orgánom. Účastník správneho konania nemá len procesné práva, ale je aj nositeľom procesných povinností, ktoré sledujú zabezpečenie nerušeného priebehu správneho konania. Žalobca preto nemôže poukazovať na porušenie jeho práv, ak sa neustanovil na pojednávanie bez vážneho dôvodu a bol správnym orgánom aj riadne poučený o svojich právach a o možnosti prejednať priestupok v jeho neprítomnosti.

K námietke žalobcu o nesprávnom a zmätočnom postupe hliadky odvolací súd poukazuje na úradný záznam zo dňa 1.4.2010 (č. 1. 10 administratívneho spisu) spísaný nstržm. Ď., z ktorého vyplýva, že po nameraní prekročenia povolenej rýchlosti bolo vozidlo žalobcu zastavené, žalobca predložil svoje doklady, priestupku si vedomý nebol. Bola mu udelená bloková pokuta vo výške 40 €, ktorú nebol ochotný zaplatiť a preto bol priestupok riešený spracovaním správy o výsledku objasňovania priestupku, ktorú žalobca nepodpísal s tvrdením, že riešenie priestupku považoval za „buzeráciu“ zo strany polície. Zo správy o výsledku objasňovania priestupku vyplýva, že žalobca sa k nej odmietol vyjadriť a podpísať ju. Ak by žalobca svoj priestupok uznal na mieste, bol by dostal blok na pokutu, ktorú by mohol zaplatiť aj neskôr; obsah administratívneho spisu však nasvedčuje tomu, že žalobca si priestupku vedomý nebol, zaplatiť pokutu odmietol a preto bola spísaná správa o výsledku objasňovania priestupku, na ktorej vyhotovenie však žalobca nevyčkal, teda sa do nej nevyjadril, ani ju nepodpísal.

Ďalšie odvolacie dôvody žalobcu nemohol odvolací súd považovať za relevantné, pretože sa týkajú obnovy konania a sťažností, ktoré však nie sú predmetom tohto konania. Predmetom súdneho konania je však preskúmanie rozhodnutia a postupu žalovaného č. KRP-KDI-P-83/2010 v spojení s rozhodnutím prvostupňového správneho orgánu.

V súvislosti s namietanou výškou uložených sankcií je potrebné pripomenúť, že v prípade rozhodnutia správneho orgánu založeného na použití správneho uváženia, súd preskúmava iba, či správna úvaha nevybočila z medzí a hľadísk stanovených zákonom (§ 245 ods. 2 OSP), či je v súlade s pravidlami logického uvažovania a či predpoklady takého úsudku boli zistené riadnym procesným postupom. Pokiaľ sú tieto predpoklady splnené, nemôže súd z tých istých skutočností vyvodiť iné alebo dokonca opačné závery.

Správne orgány môžu za priestupok, ktorého sa dopustil žalobca, uložiť sankcie v rozmedzí stanovenom v § 22 ods. 1 zákona o priestupkoch, teda pokutu od 150 eur do 800 eur a zákaz činnosti do troch rokov. Pri určovaní výmery sankcií správne orgány prihliadajú na skutočnosti uvedené v § 12 ods. 1 zákona o priestupkoch. Správne orgány v tomto konaní neprekročili medze stanovené zákonom, keď žalobcovi uložili pokutu v sumu 150 €, teda na spodnej hranici zákonného rozpätia a zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na 4 mesiace, pričom svoje rozhodnutie o výmere sankcií náležite zdôvodnili najmä tým, že žalobca bol za obdobný priestupok v posledných rokoch opakovane postihovaný, pričom len peňažné sankcie zjavne nevedli k jeho náprave. Tvrdeniami žalobcu o tom, že sa priestupku nedopustil úmyselne, ponáhlal sa za svojou chorou matkou a za takmer 40 rokov riadenia motorových vozidiel zatiaľ nespôsobil žiadnu dopravnú nehodu sa žalovaný dostatočne zaoberal a zaujal k nim stanovisko a aj podľa názoru odvolacieho súdu tieto neboli spôsobilé spochybníť zákonnosť uložených sankcií.

V tejto súvislosti je potrebné pripomenúť, že z výpisu z evidenčnej karty žalobcu je zrejmé, že v dôsledku prekročenia rýchlosti v roku 2007 došlo k dopravnej nehode a žalobca bol dokonca uznaný vinným z jej zavinenia, čo odporuje jeho tvrdeniu.

Odvolací súd nezistil žiadne pochybenia v napadnutom rozhodnutí ani v konaní, ktoré mu predchádzalo. Správne orgány postupovali v súlade so zákonom, keď žalobcu uznali vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. h/ zákona o priestupkoch, za čo mu uložili pokutu podľa § 22 ods. 2.

Rovnako nemožno nič vyčítať krajskému súdu, ktorý sa podrobne zaoberal všetkými žalobnými námietkami, ktoré súd totožné s námietkami odvolacími a dospel k správnenému názoru, že preskúmaným rozhodnutím žalovaného nedošlo k porušeniu zákona, práv

a chránených záujmov žalobcu, pričom svoj právny záver, s ktorým sa odvolací súd stotožnil, aj náležitým spôsobom odôvodnil.

Žalobca neuviedol v odvolaní žiadne nové skutočnosti, ktoré by záver o zákonnosti rozhodnutí a postupov vyvrátili, jeho odvolacie námietky neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a preto s poukazom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu postupom podľa § 219 OSP potvrdil ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c a § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi vzhľadom na jeho neúspech v konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Žalovanému zákon priznanie trov konania neumožňuje.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 28. februára 2012

JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Lubica Kavivanovová